РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

З А К О Н

ЗА РАТИФИЦИРАНЕ НА СПОГОДБАТА МЕЖДУ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И КРАЛСТВО НОРВЕГИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Член единствен. Ратифицира Спогодбата между Република България и Кралство Норвегия за избягване на двойното данъчно облагане на доходите, подписана на 22 юли 2014 г. в София.

Законът е приет от 43-ото Народно събрание на …….. 2015 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цецка Цачева)

М О Т И В И

КЪМ ПРОЕКТА НА ЗАКОН ЗА РАТИФИЦИРАНЕ НА СПОГОДБАТА МЕЖДУ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И КРАЛСТВО НОРВЕГИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

На 22 юли 2014 г. в София бе подписана нова Спогодба между Република България и Кралство Норвегия за избягване на двойното данъчно облагане на доходите, наричана по-нататък „Спогодбата".

Между Република България и Кралство Норвегия към настоящия момент действа Спогодбата между Народна република България и Кралство Норвегия за избягване на двойното облагане с данъци на доходите и имуществата (ДВ, бр. 48 от 1989 г.). Този международен договор, обаче е подписан през 1988 г., когато икономическите отношения между двете държави са били коренно различни. В него липсва адекватна на сегашните икономически условия правна регламентация на данъчните отношения между двете държави, което води до ограничено прилагане на Спогодбата между Република България и Кралство Норвегия за избягване на двойното данъчно облагане на доходите и до невъзможност съответната държава да води ефективна борба с предотвратяване на заобикалянето на данъчно облагане, укриването на данъци и данъчните измами. Затова в Спогодбата се съдържат съответстващи на последните тенденции в областта на данъчното облагане клаузи за обмен на информация, за предотвратяване на заобикалянето на данъчното облагане и за регламентиране на отношенията между свързани предприятия.

Новата Спогодба с Кралство Норвегия след ратифицирането и влизането й в сила ще има следните благоприятни последици:

- актуална и ефективна Спогодба с Кралство Норвегия, която балансирано и в максимална степен защитава по равнопоставен начин интересите на двете държави;

- развитие и обогатяване на българската договорна практика по спогодби за избягване на двойното данъчно облагане на доходите (СИДДО) чрез предоговаряне на най-приложимите български СИДДО с благоприятни за българската държава разрешения. Това дава все по-силни позиции на Република България при планираното предоговаряне на СИДДО с други европейски държави.

Подписаната нова Спогодбата с Кралство Норвегия ще бъде ефективен инструмент за регулиране по най-благоприятен и взаимноизгоден начин на всички въпроси между Република България и Кралство Норвегия в областта на международното двойно данъчно облагане. Тя ще съдейства за укрепване и стимулиране на икономическото и всяко друго сътрудничество между двете държави във взаимен интерес.

Спогодбата между Република България и Кралство Норвегия за избягване на двойното данъчно облагане на доходите подлежи на ратифициране от Народното събрание със закон на основание чл. 85, ал. 1, т. 7 от Конституцията на Република България.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

СПОГОДБА

МЕЖДУ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

И

КРАЛСТВО НОРВЕГИЯ

ЗА

ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Правителството на Република България и
Правителството на Кралство Норвегия,

Желаейки да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане на доходите, с цел да насърчат и укрепят икономическите отношения между двете страни, се договориха, както следва:

ГЛАВА I
ОБХВАТ НА СПОГОДБАТА

Член 1
Обхват по отношение на лицата

Тази Спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Член 2
Данъци, за които се прилага Спогодбата

1. Тази Спогодба се прилага за данъци върху дохода, налагани от едната договаряща държава, нейни политически подразделения или органи на местна власт, независимо от начина, по който се събират.

2. За данъци върху дохода се считат всички данъци, наложени върху общия доход или върху елементи от дохода, включително данъците върху приходи от отчуждаването на движима или недвижима собственост.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага Спогодбата, са по-специално:

а) за Норвегия:
(i) националният данък върху дохода;
(ii) областният общински данък върху дохода;
(iii) общинският данък върху дохода;
(iv) националният данък, отнасящ се към дохода от изследване и използване на подводни петролни ресурси и дейности и работи, свързани с тях, включително транспортирането на произведения петрол по тръбопроводи;
(v) националният данък върху възнаграждението на художествени изпълнители, които не са местни лица;
(по-нататък наричани „норвежки данък");

б) за България:
(i) данъкът върху дохода на физическите лица;
(ii) корпоративният подоходен данък;
(iii) патентният данък;
(по-нататък наричани „български данък").

4. Спогодбата ще се прилага и за всички подобни по естеството си данъци, които са въведени след датата на подписване на Спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави ще се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в данъчните им закони.

ГЛАВА II
ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 3
Общи определения

1. За целите на тази Спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

а) терминът „Норвегия" означава Кралство Норвегия и включва сухоземната територия, вътрешните води, териториалното море и зоната отвъд териториалното море, върху които Кралство Норвегия, в съответствие с норвежкото законодателство и в съответствие с международното право, може да упражнява своите права по отношение на морското дъно и подпочвеното пространство и техните природни богатства. Терминът не включва Свалбард, Ян Майен и норвежките зависими територии (Биланд);

б) терминът „България" означава Република България, а когато се употребява в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, както и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;

в) термините „едната договаряща държава" и „другата договаряща държава" означават Норвегия или България според изискванията на контекста;

г) терминът „лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;

д) терминът „дружество" означава всяко юридическо лице или всяка общност, която се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;

е) терминът „предприятие" се отнася към осъществяването на всякаква стопанска дейност;

ж) термините „предприятие на едната договаряща държава" и „предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

з) терминът „международен транспорт" означава всеки превоз с кораб, самолет, железопътно или шосейно транспортно средство, извършван от предприятие на едната договаряща държава, освен когато посочените транспортни средства се експлоатират единствено между места, намиращи се в едната договаряща държава;

и) терминът „компетентен орган" означава:
(i) в случая на Норвегия, министърът на финансите или упълномощен представител на министъра;
(ii) в случая на България, министърът на финансите или негов упълномощен представител;

к) терминът „национално лице" по отношение на една от договарящите държави означава:
   (i) всяко физическо лице, притежаващо гражданството на тази договаряща държава; и
   (ii) всяко юридическо лице, гражданско дружество или асоциация, чийто статут се определя от действащото законодателството в тази договаряща държава;

л) терминът „стопанска дейност" означава осъществяването на професионални услуги и други дейности с независим характер;

м) терминът „печалби от стопанска дейност" също включва доход от предоставянето на професионални услуги и от други дейности с независим характер.

2. При прилагането на разпоредбите на Спогодбата по всяко време от едната договаряща държава всеки термин, който не е определен в нея, ще има значението, което му придава към този момент законодателството на тази държава за целите на данъците, обхванати от Спогодбата, освен ако контекстът не изисква друго. Всяко значение, съгласно приложимите данъчни закони на тази държава, ще има предимство спрямо значението, дадено на термина в други закони на тази държава.

Член 4
Местно лице

1. За целите на тази Спогодба терминът „местно лице на едната договаряща държава" означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея поради своето местожителство, местопребиваване, място на учредяване, място на управление или всеки друг критерий от подобно естество, като също включва тази държава, всяко нейно политическо подразделение или орган на местна власт. Този термин обаче не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава само по отношение на доходи от източници в тази държава.

2. Когато въз основа на разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, тогава положението на физическото лице се определя, както следва:

а) физическото лице се счита за местно лице само на държавата, в която физическото лице разполага с постоянно жилище; ако физическото лице разполага с постоянно жилище в двете държави, физическото лице се счита за местно лице само на държавата, с която физическото лице има по-тесни лични и икономически връзки (център на жизнени интереси);

б) ако съгласно разпоредбите на б. а) не може да бъде определена като държава на местното лице само една държава, физическото лице се счита за местно лице само на държавата, в която физическото лице обичайно пребивава;

в) ако физическото лице обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, физическото лице се счита за местно лице само на държавата, на която физическото лице е гражданин;

г) ако физическото лице е гражданин и на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато в съответствие с разпоредбите на ал. 1 лице, различно от физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия чрез взаимно споразумение да определят договарящата държава, на която това лице се счита за местно лице за целите на тази Спогодба. При липса на взаимно споразумение между компетентните органи на договарящите държави лицето няма да се счита за местно лице на някоя от договарящите държави за целите на ползване на облекченията, предвидени в Спогодбата.

Член 5
Място на стопанска дейност

1. За целите на тази Спогодба терминът „място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което стопанската дейност на едно предприятие се извършва цялостно или частично.

2. Терминът „място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;
б) клон;
в) офис;
г) фабрика;
д) работилница; и
е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за добиване или използване на природни богатства.

3. Строителна площадка или строителен или монтажен обект представляват място на стопанска дейност само ако продължават повече от шест месеца.

4. Независимо от разпоредбите на ал. 1, 2 и 3, когато предприятие на едната договаряща държава предоставя услуги в другата договаряща държава:

а) чрез физическо лице, което пребивава в тази друга държава за период или периоди, които общо превишават 183 дни във всеки дванадесет месечен период, или

б) за период или периоди, които общо превишават 183 дни във всеки дванадесет месечен период и тези услуги се предоставят за един и същ проект или за свързани проекти чрез едно или повече физически лица, които пребивават и предоставят такива услуги в тази друга държава,

дейностите, извършени в тази друга държава при предоставянето на тези услуги се считат за извършени чрез място на стопанска дейност на предприятието, разположено в тази друга държава, освен ако тези услуги са ограничени до посочените в ал. 5, които ако се предоставят чрез определено място на дейност, не биха направили това определено място на дейност място на стопанска дейност, съгласно разпоредбите на тази алинея. За целите на тази алинея, услуги, предоставени от физическо лице от името на едно предприятие

няма да се считат за предоставени от друго предприятие чрез това физическо лице, освен ако това друго предприятие ръководи, управлява или контролира начина, по който тези услуги се предоставят от физическото лице.

5. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че терминът „място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка;

в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;

г) поддържането на определено място на дейност, единствено с цел покупка на стоки или събиране на информация за предприятието;

д) поддържането на определено място на дейност, единствено с цел извършване на всяка друга дейност, която има подготвителен или спомагателен характер за предприятието;

е) поддържането на определено място на дейност единствено за което и да е съчетание от дейностите, посочени в букви от „а" до „д", при положение че цялостната дейност на това определено място на дейност, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

6. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага ал. 7, действа от името на предприятие и има и обичайно упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, ще се счита, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал. 5, които, ако се извършват чрез определено място на дейност, не биха направили това определено място на дейност място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея.

7. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, комисионер или всеки друг представител с независим статут, при условие че такива лица действат в обичайните граници на своята дейност.

8. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (независимо дали чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не прави само по себе си което и да е от дружествата място на стопанска дейност на другото.

ГЛАВА III
ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Член 6
Доходи от недвижимо имущество

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско или горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Терминът „недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодоползването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси; кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбата на ал. 1 се прилага по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие.

Член 7
Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите от стопанска дейност на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, намиращо се там. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите от стопанска дейност на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, намиращо се там, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите от стопанска дейност, които то би получило, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от стопанска дейност на място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, които са извършени за целите на мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на

всяко друго място.

4. Не се причисляват печалби от стопанска дейност към мястото на стопанска дейност поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

5. За целите на предходните алинеи печалбите от стопанска дейност, причислими към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

6. Когато печалбите от стопанска дейност включват елементи от доход, разгледани отделно в други членове на тази Спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8
Международен транспорт

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства в международния транспорт се облагат само в тази държава.

2. За целите на този член печалбите от експлоатацията на кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства в международния транспорт включват печалби от:

а) инцидентното отдаване под наем на кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства без екипаж, и

б) използването или отдаването под наем на контейнери (включително ремаркета и съпътстващо оборудване, използвано за транспортиране на контейнерите),

когато тези дейности са свързани с експлоатацията на корабите, самолетите, железопътните или шосейните транспортни средства в международния транспорт.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 се прилагат също и по отношение на печалби, придобити от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

4. Разпоредбите на ал. 1, 2 и 3 се прилагат по отношение на печалби, придобити от обединения норвежки, датски и шведски авиотранспортен консорциум Скандинавска авиационна система (SAS), но само доколкото печалбите, получени от SAS Scandinavian Airlines Norge AS, норвежкият партньор в Скандинавска авиационна система (SAS), съответстват на неговия дял в тази организация.

Член 9
Свързани предприятия

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или

имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

и в двата случая, между двете предприятия, в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, които се различават от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всички печалби, които, ако ги нямаше тези условия биха възникнали, но поради тези условия не са възникнали за едно от предприятията, могат да бъдат включени в печалбите на това предприятие и съответно обложени с данък.

2. Когато едната договаряща държава включи в печалбите на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава ще направи съответната корекция на размера на начисления от нея данък върху тези печалби, при положение че тази държава счита корекцията за справедлива. При определянето на такава корекция ще се вземат предвид другите разпоредби на тази Спогодба и при необходимост компетентните органи на договарящите държави, ще се консултират помежду си.

Член 10
Дивиденти

1. Дивиденти, платени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това такива дивиденти могат да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако действителният притежател на дивидентите е местно лице на другата договаряща държава, така начисленият данък няма да надвишава:

а) 5 процента от брутната сума на дивидентите, ако действителният притежател е дружество (различно от гражданско дружество), което притежава пряко най-малко 10 процента от капитала на дружеството, изплащащо дивидентите;

б) 15 процента от брутната сума на дивидентите във всички останали случаи.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2 дивиденти, посочени в ал. 1, се облагат с данък само в договарящата държава, на която получателят е местно лице, ако получателят е действителният притежател на дивидентите и е:

а) в случая на Норвегия:
(i) Централната банка на Норвегия;
(ii) Глобалният правителствен пенсионен фонд; и

(iii) законоустановен орган или всяка институция, притежавани повече от 75 процента от правителството на Норвегия, както може да бъде договорено от време на време между компетентните органи на договарящите държави;

б) в случая на България:
(i) Българската народна банка;
(ii) законоустановен орган или всяка институция, притежавани повече от 75 процента от правителството на България, както може да бъде договорено от време на време между компетентните органи на договарящите държави.

4. Терминът "дивиденти", употребен в този член, означава доходи от акции или други права, даващи право на участие в печалбата, с изключение на вземания за дълг, както и доходи от други права, който е подчинен на същия данъчен режим като доход от акции, в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице и доходи по споразумения, носещи правото на участие в печалбите, доколкото се квалифицират така по законодателството на договарящата държава, от която произхожда доходът.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако действителният притежател на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите е местно лице, чрез място на стопанска дейност, разположено там, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

6. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото такива дивиденти са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност, намиращо се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи в тази друга държава.

7. Разпоредбите на този член не се прилагат, ако основната цел или една от основните цели на всяко лице, заинтересовано от издаването или прехвърлянето на акциите или други права, по отношение на които се изплащат дивиденти, е облагодетелстване от този член посредством такова издаване или прехвърляне.

Член 11
Лихви

1. Лихвите, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това, тези лихви могат също да се облагат с данък и в договарящата държава, в която възникват, и съобразно законодателството на тази държава, но когато

действителният притежател на лихвите е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от брутната сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2 на този член, всички лихви, посочени в ал. 1 на този член се облагат с данък само в договарящата държава, на която получателят е местно лице, ако получателят е действителният притежател на лихвите и ако тези лихви са платени:

а) на правителството на едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт или на Централната банка на едната договаряща държава или на всяка институция, която се притежава изцяло от правителството на едната договаряща държава;

б) по заем от всякакъв вид, който е предоставен, обезпечен или гарантиран от правителствена институция за целите на насърчаване на износа;

в) във връзка с продажбата на кредит на всяко промишлено, търговско или научно оборудване;

г) по всеки заем от какъвто и да е вид, предоставен от банка.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доходи от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото на участие в печалбите на длъжника и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове или облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член.

5. Разпоредбите на ал. 1, 2 и 3 не се прилагат, ако действителният притежател на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платецът на лихвите е местно лице на тази държава. Когато, обаче платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност, във връзка с което е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите и такива лихви са за сметка на такова място на стопанска дейност, ще се счита, че такива лихви произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеца и действителния притежател или между тях двамата и някое друго лице сумата на лихвите, като се има предвид вземането за дълг, за което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеца и действителния притежател при липсата на тези взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната спомената сума. В такъв случай надвишаващата сума остава облагаема съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

8. Разпоредбите на този член не се прилагат, ако основната цел или една от основните

цели на всяко лице, заинтересовано от възникването или прехвърлянето на вземането за дълг, по отношение на което се изплащат лихвите, е облагодетелстване от този член посредством такова възникване или прехвърляне.

Член 12
Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това, такива авторски и лицензионни възнаграждения могат също да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат, и съобразно законодателството на тази държава, но когато действителният притежател на авторските и лицензионните възнаграждения е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от брутната сума на авторските и лицензионните възнаграждения.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени като възнаграждение за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми и филми, магнетофонни записи или други средства за възпроизводство на образ или звук за радио или телевизионно излъчване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за информация (ноу-хау), отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на алинеи 1 и 2 не се прилагат, ако действителният притежател на авторските и лицензионните възнаграждения, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност, намиращо се там, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платецът е местно лице на тази държава. Когато обаче, платецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност, с което правото или собствеността, във връзка с които са изплатени авторските и лицензионните възнаграждения, е ефективно свързано, и такива авторски и лицензионни възнаграждения са за сметка на такова място на стопанска дейност, тогава такива авторски и лицензионни възнаграждения се считат за възникнали в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност.

6. Когато поради особените взаимоотношения между платеца и действителния притежател или между тях двамата и някое друго лице, сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеца и действителния притежател при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната спомената сума. В такъв случай надвишаващата сума остава облагаема съобразно законодателството на

всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

7. Разпоредбите на този член не се прилагат, ако основната цел или една от основните цели на всяко лице, заинтересовано от възникването или прехвърлянето на правата, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е облагодетелстване от този член посредством такова възникване или прехвърляне.

Член 13
Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от активите на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, включително такива печалби от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие), могат да се облагат с данък в тази друга държава.

3. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от прехвърляне на кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства, използвани в международния транспорт, или на движимо имущество, свързано с използването на такива кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства, се облагат с данък само в тази държава.

4. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на дялове или акции, повече от 50 процента от стойността на които се състои пряко или непряко от недвижимо имущество, намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

5. Печалбите от прехвърляне на всякакво имущество, различно от посоченото в алинеи 1, 2, 3 и 4, се облагат с данък само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Член 14
Доходи от трудово правоотношение

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 15, 17 и 18 заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава, въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1, възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за положен труд в другата договаряща държава, се облага с данък само в първата посочена държава, ако:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесет месечен период, започващ или завършващ в съответната данъчна година, и

б) възнаграждението е платено от или за сметка на работодател, който не е местно лице на другата държава, и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност, което работодателят притежава в тази друга държава.

3. Разпоредбата на ал. 2 не се прилага по отношение на възнаграждение за положен труд в рамките на преотдаване на работна сила.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член, възнаграждение, получено за положен труд на борда на кораб, самолет, железопътно или шосейно транспортно средство, използвани от предприятие на едната договаряща държава в международния транспорт, може да се облага с данък в тази държава.

5. Когато местно лице на едната договаряща държава получи възнаграждение за положен труд на борда на самолет, използван в международния транспорт от консорциума Скандинавска авиационна система (SAS), такова възнаграждение се облага с данък само в тази държава.

Член 15
Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на борд на директорите или на всеки друг подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Член 16
Художествени изпълнители и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 7 и 14, доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител, като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист или музикант или като спортист, от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи във връзка с личната дейност, извършвана от художествен изпълнител или спортист, в качеството му на такъв, се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези доходи, независимо от разпоредбите на чл. 7 и 14, могат да се облагат с данък в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат по отношение на доходи, получени във връзка с дейности, извършвани в едната договаряща държава от художествени изпълнители или спортисти, ако посещението им в тази държава е финансирано повече от 60 % от публични фондове на едната или двете договарящи държави или от техни

политически подразделения или органи на местна власт. В такъв случай доходът се облага с данък само в договарящата държава, на която художественият изпълнител или спортистът е местно лице.

Член 17
Пенсии, плащания по системата на социално осигуряване и плащания за издръжка

1. Пенсии и други подобни плащания, включително плащания, извършени по системата на социално осигуряване, възникнали в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива плащания обаче могат също да се облагат с данък в държавата, от която произхождат, но така начисленият данък няма да надвишава 15 % от брутната сума.

3. Плащания за издръжка и друга финансова подкрепа, изплатени на местно лице на едната договаряща държава, се облагат с данък само в тази държава. Все пак, всяко плащане за издръжка или друга финансова подкрепа, платено от местно лице на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, доколкото не се приспада като данъчно облекчение при платеца, се облага с данък само в първата посочена държава.

Член 18
Държавна служба

1. а) Заплати, надници и други подобни възнаграждения, изплатени от едната договаряща държава или от нейно политическо подразделение или неин орган на местна власт, на физическо лице във връзка с извършени услуги на тази държава или подразделение или орган, се облагат с данък само в тази държава.

   б) Такива заплати, надници и други подобни възнаграждения обаче се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

   (i.) е гражданин на тази държава; или
   (ii.) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. Разпоредбите на членове 14, 15 и 16 се прилагат по отношение на заплати, надници и други подобни възнаграждения за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава или нейно политическо подразделение, или неин орган на местна власт.

Член 19
Студенти и стажанти

Студент или стажант, който се намира в едната договаряща държава единствено с цел неговото образование или стаж и който е или е бил непосредствено преди пристигането си местно лице на другата договаряща държава, е освободен от облагане с данък в първата

посочена държава за плащания, получени от източници извън тази първа посочена държава за целите на неговата издръжка, образование или стаж.

Член 20
Офшорни дейности

1. Разпоредбите на този член се прилагат независимо от всяка друга разпоредба в тази Спогодба.

2. Лице, което е местно лице на едната договаряща държава и извършва офшорни дейности в другата договаряща държава във връзка с проучването или използването на морското дъно или подпочвеното пространство или техните природни богатства, намиращи се в тази друга държава, се счита, че по отношение на тези дейности, извършва стопанска дейност в тази друга държава посредством намиращо се в нея място на стопанска дейност, като се имат предвид ал. 3 и 4 от този член.

3. Разпоредбите на ал. 2 и на б. б) от ал. 5 не се прилагат, когато дейностите са извършени за период, ненадвишаващ общо 30 дни във всеки дванадесет месечен период, започващ или приключващ през съответната данъчна година. Все пак, за целите на тази алинея:

а) дейностите, извършени от предприятие, свързано с друго предприятие, се считат за осъществени от предприятието, с което то е свързано, ако въпросните дейности са същите по естеството си като тези, които последното посочено предприятие извършва;

б) две предприятия се считат за свързани, ако:

(i) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или
(ii) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото и на двете предприятия.

4. Печалби, получени от предприятие на едната договаряща държава от транспортиране на доставки или персонал до едно място или между места, когато дейности, във връзка с проучването или използването на морското дъно или подпочвеното пространство или техните природни богатства, са извършени в едната договаряща държава, или от използването на влекачи и други плавателни съдове, съпътстващо такива дейности, се облагат с данък само в договарящата държава, на която предприятието е местно лице.

5. а) Като се има предвид б. б) на тази алинея, заплати, надници и подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, във връзка с проучването или използването на морското дъно или подпочвеното пространство или техните природни богатства, които се намират в другата договаряща държава, доколкото действията са извършени офшорно в тази друга държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава. Такова възнаграждение обаче се облага само в първата посочена държава, ако трудът се полага офшорно за работодател, който не е местно лице на другата държава, и при условие, че трудът се полага за период или периоди,

ненадвишаващи общо 30 дни във всеки дванадесетмесечен период, започващ или приключващ в съответната данъчна година.

б) Заплати, надници и подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава във връзка с положен труд на борда на кораб или самолет, използвани в транспортирането на доставки или персонал до едно място или между места, когато дейности, свързани с проучването или използването на морското дъно или подпочвеното пространство или техните природни богатства, се извършват в другата договаряща държава, или във връзка с положен труд на борда на влекачи или други плавателни съдове, използвани за подпомагане на подобни дейности, могат да се облагат в държавата, на която предприятието, извършващо тези дейности, е местно лице.

6. Печалби, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърлянето на:

а) права на проучване или използване; или
б) имущество, намиращо се в другата договаряща държава и използвано във връзка с проучването или използването на морското дъно или подпочвеното пространство или техните природни богатства, разположени в тази друга държава; или
в) акции или дялове, чиято стойност или по-голямата част от тяхната стойност произтича пряко или непряко от такива права или такова имущество или от такива права и такова имущество взети заедно,
могат да се облагат с данък в тази друга държава.

В тази алинея „права на проучване или използване" означава права върху активи, които се създават при проучването или използването на морското дъно или подпочвеното пространство или техните природни богатства в другата договаряща държава, включително права върху участие или права върху блага от такива активи.

Член 21
Други доходи

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава независимо от това къде възникват, които не са посочени в предходните членове на тази Спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, както е определено в ал. 2 на член 6, когато получателят на такива доходи като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат доходите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

3. Разпоредбите на този член не се прилагат, ако основната цел или една от основните цели на всяко лице, заинтересовано от възникването или прехвърлянето на правата, във връзка с които се изплаща дохода, е облагодетелстване от този член посредством такова възникване или прехвърляне.

ГЛАВА IV
МЕТОДИ ЗА ПРЕМАХВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Член 22
Премахване на двойно данъчно облагане

1. Когато местно лице на едната договаряща държава получава доходи, които в съответствие с разпоредбите на тази Спогодба могат да се облагат с данък в другата договаряща държава, първата посочена държава ще разреши като приспадане от данъка върху дохода на това местно лице сума, равна на данъка върху дохода, платен в тази друга държава. Това приспадане обаче, няма да надвишава тази част от данъка върху дохода, както е изчислен преди да е извършено приспадането, която е причислима към дохода, който може да бъде обложен в тази друга държава.

2. Когато в съответствие с която и да е от разпоредбите на Спогодбата, получените доходи от местно лице на едната договаряща държава са освободени от облагане с данък в тази държава, същата държава може въпреки това при определяне размера на данъка върху останалите доходи на това местно лице да вземе предвид освободените доходи.

ГЛАВА V
СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 23
Равенство в третирането

1. Национални лица на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени при същите обстоятелства, и по-специално по отношение на качеството местно лице, националните лица на тази друга държава. Независимо от разпоредбите на чл. 1, тази разпоредба се прилага и по отношение на лица, които не са местни лица на едната или и на двете договарящи държави.

2. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава, отколкото данъчното облагане на предприятия на тази друга държава, които извършват същите дейности. Тази разпоредба няма да се счита като задължаваща едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквито и да е лични намаления, облекчения и приспадания за целите на данъчното облагане с оглед гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

3. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на член 9, ал. 7 на член 11 или ал. 6 на член 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания, извършени от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, за целите на определяне на облагаемите печалби на такова предприятие, ще се изключват от облагане при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава.

4. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или

частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да се подлагат в първата посочена държава на данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

5. Независимо от разпоредбите на чл. 2, разпоредбите на този член се прилагат по отношение на данъци от всякакъв вид и описание.

Член 24
Процедура по взаимно споразумение

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази Спогодба, то може, независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своя случай пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице, или, ако случаят му е по ал. 1 на член 23, пред компетентния орган на договарящата държава, на която е национално лице. Случаят трябва да бъде представен в срок от три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на Спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със Спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от сроковете, предвидени в националното законодателство на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия да разрешат посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на Спогодбата. Те също така могат да се консултират взаимно за избягване на двойното данъчно облагане за случаи, които не са предвидени в Спогодбата.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват директно помежду си, с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи.

Член 25
Обмен на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, за която се би могло да се предвиди, че е от значение за изпълнение разпоредбите на тази Спогодба или за администрирането или привеждането в изпълнение на вътрешните законодателства относно данъци от всякакъв вид и описание, наложени от страна на договарящите държави или техните политически подразделения или органи на местна власт, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на Спогодбата. Обменът на информация не е ограничен от чл. 1 и 2.

2. Всяка информация, получена съгласно ал. 1 от едната договаряща държава, ще се счита за поверителна, също както информацията, получена съобразно вътрешното

законодателство на тази държава и ще се разкрива само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, принудителното изпълнение или наказателното преследване, както и решаването на жалби във връзка с данъците, посочени в ал. 1, както и с надзора на посочените. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да разкриват информацията на съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения. Независимо от горното, информация, получена от едната договаряща държава, може да бъде използвана за други цели, когато такава информация може да бъде използвана за такива други цели съгласно законите на двете държави и компетентните органи на предоставящата държава разрешат такава употреба.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на едната договаряща държава задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по обичайна административна процедура на тази или на другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (ordre public).

4. Когато едната договаряща държава поиска информация в съответствие с този член, другата договаряща държава ще използва своите способи за събиране на информация, за да набави поисканата информация, дори когато тази друга държава може да не се нуждае от тази информация за собствени данъчни цели. Задължението по предходното изречение се ограничава от алинея 3, но в никакъв случай това ограничение няма да се разглежда като даващо право на едната договаряща държава да откаже предоставянето на информация само поради това, че няма интерес от такава информация.

5. Разпоредбите на ал. 3 в никакъв случай няма да се разглеждат като даващи право на едната договаряща държава да откаже предоставянето на информация само поради това, че информацията се пази от банка, друга финансова институция, номиниран представител или лице, което действа като агент или фидуциар, или поради това, че информацията е свързана с участие в определено лице.

Член 26
Съдействие при събирането на данъци

1. Договарящите държави взаимно ще си предоставят съдействие при събирането на публични вземания. Това съдействие не е ограничено от чл. 1 и 2. Компетентните органи на договарящите държави могат да определят начина на прилагане на този член чрез взаимно споразумение.

2. Терминът „публично вземане", използван в този член, означава сума, дължима във връзка с данъци от всякакъв вид и описание, наложени от страна на договарящите държави, или от техни политически подразделения, или органи на местна власт, доколкото предвиденото данъчно облагане не противоречи на тази Спогодба или всеки

друг акт, по който договарящите държави са страни, както и лихви, административни санкции и разходи за събиране или обезпечаване, свързани с тази сума.

3. Когато публично вземане на едната договаряща държава подлежи на принудително изпълнение по законите на тази държава и се дължи от лице, което според законите на тази държава към този момент не може да осуети неговото събиране, това публично вземане, по молба на компетентния орган на тази държава, се приема за целите на събирането от компетентния орган на другата договаряща държава. Това публично вземане се събира от тази друга държава в съответствие с разпоредбите на нейните закони, приложими към принудителното изпълнение и събирането на нейните собствени данъци, както ако публичното вземане беше публично вземане на тази друга държава, което отговаря на условията, позволяващи на тази друга държава да отправи молба въз основа на тази алинея.

4. Когато публично вземане на едната договаряща държава е вземане, по отношение на което тази държава може да предприеме обезпечителни мерки съгласно своето законодателство, за да осигури неговото събиране, това публично вземане, по молба на компетентния орган на тази държава, се приема за целите на предприемане на действия по обезпечаването от компетентния орган на другата договаряща държава. Тази друга държава предприема обезпечителни мерки по отношение на това публично вземане, съобразно вътрешното си законодателство, както ако публичното вземане беше публично вземане на тази друга държава, дори ако към момента на прилагането на такива мерки, публичното вземане не подлежи на принудително изпълнение в първата посочена държава или се дължи от лице, което има правото да осуети неговото събиране.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 3 и 4, публично вземане, което е прието от едната договаряща държава, за целите ал. 3 или 4, не подлежи в тази държава на ограниченията на давностните срокове и не се ползва с привилегиите, предвидени за публичните вземания по законите на тази държава, поради своя характер на такова. В допълнение, публично вземане, което е прието от едната договаряща държава за целите на ал. 3 или 4, не се ползва в тази държава с привилегиите, предвидени за това публично вземане в законите на другата договаряща държава.

6. Производства относно съществуването, валидността и размера на публично вземане на едната договаряща държава няма да бъдат образувани пред съдилища или административни органи на другата договаряща държава.

7. Когато, във всеки един момент след отправяне на молба от едната договаряща държава съгласно ал. 3 или 4 и преди другата договаряща държава събере и преведе съответното публично вземане на първата посочена държава, съответното публично вземане престава да бъде:

а) в случай на молба по ал. 3, публично вземане на първата посочена държава, което подлежи на принудително изпълнение по законите на тази държава и се дължи от лице, което към този момент не може да осуети неговото събиране по законите на тази държава; или

б) в случай на молба по ал. 4, публично вземане на първата посочена държава, по отношение на което тази държава, в съответствие със законодателството си, може да предприеме обезпечителни мерки, за да осигури неговото събиране,

компетентният орган на първата посочена държава трябва незабавно да уведоми

компетентния орган на другата държава за този факт, и по избор на другата държава първата посочена държава ще спре или оттегли молбата си.

8. В никакъв случай разпоредбите на този член няма да се считат като налагащи на едната договаряща държава задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предприема мерки, които биха противоречали на обществения ред (ordre public);

в) да предоставя съдействие, ако другата договаряща държава не е изчерпала всички разумни мерки за събиране или обезпечаване според случая, които съществуват по нейните закони или според административната практика;

г) да предоставя съдействие в онези случаи, при които административната тежест за тази държава е очевидно непропорционална на ползата, която ще получи другата договаряща държава.

Член 27
Членове на дипломатически представителства и консулски служби

1. Нищо в тази Спогодба не засяга данъчните привилегии на членове на дипломатически представителства или консулски служби, съобразно общите норми на международното право или разпоредбите на специални споразумения.

2. Доколкото във връзка с данъчни привилегии, предоставени на членове на дипломатически представителства и консулски служби, съобразно общите норми на международното право или разпоредбите на специални международни споразумения, доходите не се облагат с данък в приемащата държава, правото на облагане с данък остава на изпращащата държава.

3. Спогодбата няма да се прилага по отношение на международни организации, техни органи или длъжностни лица, както и по отношение на лица, които са членове на дипломатически представителства, консулски служби или постоянни делегации на трети държави, които пребивават в договаряща държава и не се считат за местни лица на нито една от договарящите държави за целите на данъците върху доходите.

ГЛАВА VI
ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 28
Влизане в сила

1. Всяка от договарящите държави ще уведоми писмено другата държава по дипломатически път, че са изпълнени изискванията на нейното законодателство за влизане в сила на тази Спогодба. Спогодбата влиза в сила на датата на по-късното от тези уведомления.

2. Разпоредбите на Спогодбата се прилагат:

а) по отношение на данъците, удържани при източника, за суми, получени или начислени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която Спогодбата влиза в сила;

б) по отношение на другите данъци, за данъчните години, започващи на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която Спогодбата влиза в сила;

в) по отношение на чл. 26 „Съдействие при събирането на данъци" разпоредбата се прилага от датата на получаване на писмено потвърждение, че България може да предостави такова съдействие при събирането на данъци.

3. Спогодбата между Кралство Норвегия и Народна република България за избягване на двойното облагане с данъци на доходите и имуществата, подписана в София на 1 март 1988 г., ще бъде отменена и ще престане да действа от датата, на която става приложима тази Спогодба по отношение на данъците, за които тази Спогодба се прилага в съответствие с разпоредбите на ал. 2 на този член.

Член 29
Прекратяване

1. Тази Спогодба остава в сила за неопределено време, но всяка от договарящите държави може да прекрати Спогодбата по дипломатически път, като писмено уведоми другата договаряща държава за прекратяването не по-късно от 30 юни на всяка календарна година, започваща пет години след годината, в която Спогодбата влиза в сила.

2. В такъв случай Спогодбата ще престане да се прилага:

а) по отношение на данъци, удържани при източника, за суми, платени или начислени след края на календарната година, в която такова уведомление е представено;

б) по отношение на други данъци, за данъчните години, започващи след края на календарната година, в която такова уведомление е представено.

В удостоверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази Спогодба.

Съставена в два оригинални екземпляра в София, на 22 юли 2014г. на български, норвежки и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на някакви различия в тълкуването меродавен е английският текст.

ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:

ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА КРАЛСТВО НОРВЕГИЯ: